

JUSTITIEMINISTERIETS REKOMMENDATION OM TILLÄMPNING AV SPRÅKLAGEN I ÄRENDEN ENLIGT MILJÖSKYDDSLAGEN OCH VATTENLAGEN SAMT VID MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING

Giltighetstid Gäller tillsvidare fr.o.m. den 1 januari 2008
Distribution Miljöministeriet och ämbetsverk inom dess förvaltningsområde

1	INLEDNING.....	2
1.1	TILLÄMPNINGSSOMRÅDE	2
1.2	STATLIGA MYNDIGHETERS SPRÅKLIGA STATUS.....	2
1.3	RÄTTEN ATT ANVÄNDA FINSKA ELLER SVENSKA HOS MYNDIGHETERNA	2
2	HANDLÄGGNING AV ÄRENDEN ENLIGT MILJÖSKYDDSLAGEN OCH VATTENLAGEN HOS MILJÖMYNDIGHETERNA	3
2.1	INLEDANDE AV ETT ÄRENDE.....	3
2.2	KUNGÖRELSE AV TILLSTÅNDSANSÖKAN	3
2.2.1	Kungörelsernas språk.....	3
2.2.2	Tidningsannonser.....	3
2.2.3	Information om kungörelsen till parterna	4
2.3	HANDLÄGGNINGSSPRÅKET.....	4
2.3.1	Enspråkiga myndigheter	4
2.3.2	Tvåspråkiga myndigheter.....	4
2.3.3	Exempel på hur handläggningsspråket avgörs hos tvåspråkiga myndigheter	5
2.4	BEVISLIGT HÖRANDE AV PARTERNA.....	6
2.5	MYNDIGHETERNAS UTLÅTANDEN	6
2.6	BESLUT	6
2.6.1	Beslutets språk	6
2.6.2	Anslag, kungörelse om meddelande av ett beslut samt tidningsannons.....	6
2.7	ÖVERSÄTTNING AV HANDLINGAR.....	7
2.7.1	Handlingar som hänför sig till beredningen och inledande av ärendet	7
2.7.2	Beslutet och översättning av det	7
3	MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING.....	8
3.1	LAGEN OM FÖRFARANDET VID MILJÖKONSEKVENSBEDÖMNING	8
3.1.1	Beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet	8
3.1.2	Bedömningsprogrammets och konsekvensbeskrivningens språk	8
3.1.3	Information om bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen.....	8
3.1.4	Översättning av handlingarna	9
3.1.5	Kontaktmyndighetens utlåtanden.....	9
3.1.6	Kostnaderna för översättning i gränsöverskridande miljökonsekvensbedömningar	10
3.2	LAG OM BEDÖMNING AV MILJÖKONSEKVENSERNA AV MYNDIGHETERS PLANER OCH PROGRAM	10
3.2.1	Beredningen av miljörapporten och information om den	10
3.2.2	Samråd om utkastet till plan eller program och om miljörapporten.....	10
3.2.3	Godkännande av en plan eller ett program samt information om beslutet.....	11
3.2.4	Myndigheten som svarar för översättning.....	11

1 Inledning

Språklagen (423/2003) syftar till att trygga den i grundlagen tillförsäkrade rätten för var och en att hos domstolar och andra myndigheter använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska. Enligt 36 § 2 mom. i språklagen följer justitieministeriet verkställigheten och tillämpningen av språklagen samt ger rekommendationer i frågor som gäller lagstiftningen om nationalspråken.

1.1 Tillämpningsområde

Under punkt 2 i denna rekommendation behandlas tillämpningen av språklagen i ärenden enligt miljöskyddslagen (86/2000) och vattenlagen (264/1961). Under punkt 3 i rekommendationen behandlas tillämpningen av språklagen vid miljökonsekvensbedömningar enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) och lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005). Denna rekommendation gäller handläggning av ärenden hos miljömyndigheterna på finska och svenska inom *den statliga miljöförvaltningen* hos de regionala miljöcentralerna och de regionala miljötillståndsmyndigheterna. Om rätten att använda samiska föreskrivs i samiska språklagen (1086/2003).

1.2 Statliga myndigheters språkliga status

Myndigheternas språkliga status bestäms enligt 6 § i språklagen. Den språkliga statusen baserar sig på språkförhållandena i ämbetsdistriktet. Statliga miljömyndigheter, vilkas ämbetsdistrikt omfattar enbart kommuner med samma språk, är *enspråkiga*. Statliga miljömyndigheter, vilkas ämbetsdistrikt omfattar både finsk- och svenskspråkiga kommuner eller tvåspråkiga kommuner, är *tvåspråkiga*. I statsrådets förordning om den språkliga indelningen av ämbetsdistrikt och självstyrelseområden under åren 2003–2012 (1174/2002) föreskrivs om enspråkiga finsk- eller svenskspråkiga kommuner samt tvåspråkiga kommuner och flertalets språk i dessa kommuner.

1.3 Rätten att använda finska eller svenska hos myndigheterna

Enligt 10 § i språklagen har *fysiska personer* rätt att använda finska eller svenska i kontakter med statliga myndigheter. Denna rätt är oberoende av t.ex. myndighetens språkliga status, personens modersmål eller den språkliga ställning personens hemkommun har.

Enligt 11 § i språklagen har *juridiska personer*, såsom privata företag och anstalter, rätt att använda sitt protokollsspråk, finska eller svenska, i kontakt med myndigheterna. På juridiska personer tillämpas i tillämpliga delar de bestämmelser som gäller fysiska personers språkliga rättigheter. En juridisk person som är tvåspråkig måste dock i mål och ärenden hos myndigheterna svara på det språk på vilket saken har väckts.

2 Handläggning av ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen hos miljömyndigheterna

2.1 Inledande av ett ärende

Ett ärende enligt miljöskyddslagen och vattenlagen kan enligt 10 § i språklagen väckas hos en regional miljöcentral eller miljötillståndsmyndigheten antingen på finska eller på svenska oberoende av myndighetens språkliga status. I ansökan kan ingå handlingar som är på annat språk än ansökan. Om t.ex. utredningar som gäller miljöns tillstånd inte finns tillgängliga på båda språken, kan ansökan vara på annat språk än bilagorna.

2.2 Kungörelse av tillståndsansökan

2.2.1 Kungörelsernas språk

Tillståndsmyndigheten ska informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på de berörda kommunernas anslagstavlor så som anges i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket ska likaså kungöra tillståndsansökan på sina anslagstavlor.

Enligt 32 § 1 mom. i språklagen ska information som statliga myndigheter riktar till allmänheten ges på finska och svenska *i tvåspråkiga kommuner*. Enligt 32 § 2 mom. i språklagen ska *en tvåspråkig myndighets* meddelanden, kungörelser och anslag samt annan information till allmänheten finnas på finska och svenska.

I bestämmelsen avses sådan information som myndigheten riktar till *hela sitt ämbetsdistrikt*. I ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen berör miljökonsekvenserna dock ett begränsat geografiskt område. Kungörelsen kan publiceras på språket av kommunen eller kommunerna inom *det område som påverkas av verksamheten*. Om konsekvenserna av verksamheten som kräver miljötillstånd berör tvåspråkiga områden eller både finsk- och svenskspråkiga områden, ska miljömyndigheternas kungörelser publiceras på båda språken och om konsekvenserna av verksamheten som kräver miljötillstånd berör enbart kommuner med samma språk, kan kungörelserna publiceras på kommunens språk.

2.2.2 Tidningsannonser

Enligt miljöskyddslagen ska om kungörelse av tillståndsansökan annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig.

Tidningsannonserna ska publiceras på samma språk som kungörelsen. Annonsen publiceras på båda språken om inte konsekvenserna av verksamheten som kräver tillstånd enbart berör ett enspråkigt område.

Myndigheten ska välja tidningarna som lämpar sig för annonsering. För annonsering används en tidning med allmän spridning inom området, t.ex. en lokaltidning. Annonserna om tvåspråkiga kun-

görelser ska publiceras i finsk- och svenskspråkiga tidningar med spridning inom orten. Om det på en tvåspråkig ort inte finns en finsk- eller svenskspråkig tidning, ska annonsen om kungörelsen publiceras t.ex. i en landskaps- eller rikstidning med allmän spridning inom området.

2.2.3 Information om kungörelsen till parterna

Parterna ska enligt miljöskyddslagen *underrättas om att ärendet är anhängigt*. I meddelandet ska en tvåspråkig myndighet enligt 19 § 3 mom. i språklagen användas mottagarens språk, om myndigheten vet vilket det är eller utan oskäligt besvär kan ta reda på det. Det är också möjligt att använda både finska och svenska. Myndigheten ska således ta reda på vilket språk parterna använder eller använda båda språken i meddelandet. Enligt 2 § 2 mom. i språklagen är målet bl.a. att vars och ens rätt till god förvaltning garanteras oberoende av språket samt att individens språkliga rättigheter förverkligas utan att han eller hon särskilt behöver begära det.

Enspråkiga myndigheter kan underrätta parterna om kungörelsen på sitt språk.

Det rekommenderas att myndigheterna i kungörelser och meddelanden nämner att parterna enligt 10 § i språklagen har rätt att använda sitt eget språk, finska eller svenska.

2.3 Handläggningsspråket

Handläggningsspråket i förvaltningsärenden avgörs enligt 12 § i språklagen. Som handläggningsspråk används alltid enbart ett språk, antingen finska eller svenska.

2.3.1 Enspråkiga myndigheter

Enligt 12 § 2 mom. i språklagen använder *enspråkiga myndigheter* myndighetens språk som handläggningsspråk, om inte myndigheten med beaktande av parternas rätt och fördel bestämmer att det andra språket ska användas. Med beaktande av parternas rätt och fördel är det ofta motiverat att använda det andra språket t.ex. när parterna använder annat än myndighetens språk.

2.3.2 Tvåspråkiga myndigheter

Handläggningsspråket hos *tvåspråkiga myndigheter* avgörs enligt 12 § i språklagen enligt följande:

- (1) Har parterna samma språk används som handläggningsspråk hos tvåspråkiga myndigheter parternas språk
- (2) Har parterna olika språk eller vet man inte när saken väcks vilka samtliga parter är, ska myndigheten med beaktande av parternas rätt och fördel bestämma vilket språk som ska användas som handläggningsspråk
- (3) Enbart om handläggningsspråket inte kan avgöras på ovan nämnda grund, används som handläggningsspråk hos tvåspråkiga myndigheter majoritetsspråket i myndighetens ämbetsdistrikt

Innan myndigheten väljer handläggningsspråket ska den ta reda på vilket språk parterna använder. För att utreda språket ska t.ex. uppgifterna i befolkningsdatasystemet om partens språk eller språket som använts vid tidigare kontakter med personen kontrolleras.

Utgångspunkten är att handläggningsspråket inte byts under behandlingen om det inte finns särskilda skäl till detta. Ett särskilt skäl kan vara t.ex. att parten, vars rätt och fördel har beaktats vid valet av handläggningsspråket, meddelar att han eller hon använder annat än handläggningsspråket. Om handläggningsspråket byts under behandlingen behöver tidigare handlingar inte på grund av detta översättas utan dessa kan enligt 19 § 2 mom. vara på det andra språket.

Ändring i beslutet om handläggningsspråket får inte sökas separat utan beslutet kan överklagas i samband med besvär över huvudsaken.

Om det finns anledning att fatta ett skriftligt beslut om handläggningsspråket ska den som avgör ärendet hos den regionala miljöcentralen godkänna föredragandens promemoria om denna fråga och denna fogas till handlingarna. Hos miljötillståndsverket kan ärendets handläggningsspråk antecknas i mötesprotokollet som gäller kungörande av ärendet eller annan förberedande åtgärd.

2.3.3 Exempel på hur handläggningsspråket avgörs hos tvåspråkiga myndigheter

I tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen vet myndigheten inte alltid alla parter språk, eftersom projekten berör flera olika parter och instanser. Eftersom myndigheten i detta fall inte vet om alla parter använder samma språk är det inte möjligt att avgöra handläggningsspråket enligt huvudregeln (punkt 2.3.2, regel 1).

Vid handläggningen av ett tillståndsärende ska beslutet om handläggningsspråket således ofta fattas med beaktande av flera olika parter rätt och fördel (punkt 2.3.2, regel 2). Sökandens språk kan inte automatiskt användas som handläggningsspråk, om ärendet kan påverka också andra parter rätt och fördel. Olika parter rätt och fördel ska avvägas med hänsyn till på vilket sätt frågan påverkar deras personliga omständigheter, såsom hälsa eller egendom eller näringsfrihet. I denna avvägning ska hänsyn också tas till t.ex. verksamheten som kräver tillstånd och projektets verkningar. Sökandens rätt och fördel kan vara dominerande och handläggningsspråket kan således i praktiken avgöras på basis av sökandens språk.

Enbart om valet inte kan göras med beaktande av parternas rätt och fördel kan handläggningsspråket avgöras på grundval av myndighetens språkliga status (punkt 2.3.2, regel 3). I praktiken förekommer dylika situationer sällan.

I anmälningsärenden enligt miljöskyddslagen är anmälaren oftast den enda parten. I dessa fall är handläggningsspråket enligt 12 § 1 mom. i språklagen anmälarens språk. Annars avgörs handläggningsspråket på samma sätt som i tillståndsärenden.

I förvaltningstvångsärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen gäller vanligen en part. Som handläggningsspråk används således språket av den som förvaltningstvånget gäller om inte t.ex. rätten och fördelen av den som inlett förvaltningstvångsärendet kan anses vara dominerande.

2.4 Bevisligt hörande av parterna

I förvaltningstvångsärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen ska parter höras bevisligt. Enligt 10 § i språklagen ska myndigheten oberoende av handläggningsspråket ordna möjlighet för den som ska höras att bli hörd på sitt eget språk, finska eller svenska, också hos enspråkiga myndigheter.

2.5 Myndigheternas utlåtanden

I tillståndsärenden ska enligt miljöskyddslagen begäras utlåtande om ansökan av tillsynsmyndigheterna, berörda kommuner och andra myndigheter som bevakar annat allmänt intresse i saken. Enligt 27 § 3 mom. i språklagen ska en tvåspråkig myndighet eller kommun ge utlåtandet på handläggningsspråket och en enspråkig myndighet eller kommun på sitt språk.

Om tillståndsmyndigheten begär yttrande av en tvåspråkig statlig eller kommunal myndighet bör den i sin begäran om utlåtande nämna att myndigheten ska ge sitt utlåtande på handläggningsspråket.

2.6 Beslut

2.6.1 Beslutets språk

Enligt 19 § 1 mom. i språklagen ska beslut ges på handläggningsspråket. Enligt 19 § 2 mom. i språklagen har handlingar som gäller beredningen och behandlingen av saken kunnat enligt myndighetens prövning skrivas delvis på finska och delvis på svenska.

Beslutet ska tillställas på handläggningsspråket sökanden, dem som uttryckligen har bett att få beslutet samt tillsynsmyndigheterna.

De som har framställt anmärkning i ärendet eller särskilt har bett om att bli underrättade samt parterna som beslutet särskilt gäller ska dessutom underrättas om att beslutet ges. I dessa underrättelser ska en tvåspråkig myndighet enligt 19 § 3 mom. i språklagen använda mottagarens språk, om myndigheten vet vilket det är eller utan oskäligt besvär kan ta reda på det, eller använda både finska och svenska.

2.6.2 Anslag, kungörelse om meddelande av ett beslut samt tidningsannons

Information om meddelande av ett beslut ska ges på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet före den dag beslutet meddelas. På kungörelse av anslag tillämpas samma bestämmelser som på kungörelse av tillståndsansökan.

Uppgift om miljötillståndsbeslutet ska offentliggöras i den kommun där verksamheten ska placeras och i andra kommuner där verksamhetens effekter kan uppträda. Uppgift om beslutet ska dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är onödig. På förfarandet tillämpas samma bestämmelser som på kungörelse och annonsering i tidningar av tillståndsansökan.

2.7 Översättning av handlingar

Enligt 20 § i språklagen har parten rätt att få en avgiftsfri översättning av handlingar till den del de gäller partens rätt, fördel eller skyldighet. Om handlingarna inte översätts i sin helhet ska myndigheten utvärdera i vilken omfattning översättning behövs från fall till fall med hänsyn till rätt, fördel eller skyldighet av den som begärt om översättning.

Med officiell översättning avses enligt 21 § i språklagen en översättning som gjorts av en myndighet eller en auktoriserad translator.

Myndigheten bär alltid ansvaret för översättningstjänsten. Den kan således inte kräva eller begära att parten ska översätta handlingarna eller låta översätta handlingarna på partens bekostnad. Parten har dock rätt att översätta handlingarna själv, om han eller hon så önskar.

2.7.1 Handlingar som hänför sig till beredningen och inledande av ärendet

Myndigheten är på begäran av parten skyldig att översätta handlingar som hänför sig till beredningen och inledande av ärendet redan under handläggningen. Vid utvärdering av i vilken omfattning översättning behövs ska myndigheten enligt 20 § i språklagen beakta rätten, fördelen eller skyldigheten av den som begärt om översättning. Till exempel ansökningsärenden som skrivits på det andra språket ska på begäran av parten översättas till det andra språket så att parten har möjlighet att förstå ansökans innehåll och de omständigheter som påverkar hans eller hennes ställning.

2.7.2 Beslutet och översättning av det

Beslutet ges på handläggningsspråket. Parterna har rätt att på begäran få en översättning av beslutet.

Myndigheten kan redan innan beslutet meddelas säkerställa att beslutet finns samtidigt tillgänglig också på det andra än handläggningsspråket. Det kan vara motiverat att översätta beslutet redan på förhand t.ex. om parterna har meddelat att de vill ha en översättning av beslutet eller om de i sina anmärkningar har använt annat än handläggningsspråket. Att beslutet har översatts på förhand kan vara nödvändigt också i sådana fall att beslutet påverkar parternas rätt eller fördel. Till exempel ett tillståndsbeslut som gäller inlösning eller ständig nyttjanderätt bör översättas till dessa delar i förväg, om myndigheten vet att dessa gäller en part som använder annat än handläggningsspråket. Att beslutet översätts på förhand kan vara motiverat för att garantera tillgodoseendet av parten rätt att överklaga beslutet.

Myndigheten ska översätta även andra handlingar som gäller ärendet efter att beslutet har givits på begäran av parten till den del de gäller partens rätt, fördel eller skyldighet.

3 Miljökonsekvensbedömning

3.1 Lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

3.1.1 Beslut om tillämpning av bedömningsförfarandet

Enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) kan den regionala miljöcentralen i enskilda fall besluta om tillämpningen av bedömningsförfarandet på projekt som inte nämns i projektförteckningen i förordningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (713/2006).

Innan beslutet fattas ska den projektansvarige ges tillfälle att enligt 10 § i språklagen bli hörd i saken på sitt eget språk, finska eller svenska. Beslutet ska bevisligen delges den projektansvarige enligt 19 § 3 mom. i språklagen på dennes språk.

Beslutet ska kungöras på anslagstavlorna i kommunerna inom det område som sannolikt påverkas av projektet och offentliggöras också i elektronisk form. Kungörelserna ska enligt 32 § 1 mom. finnas på kommunens eller kommunernas språk. Information som riktas till tvåspråkiga områden eller områden med olika språk ska således ges på båda språken och information som riktas till enspråkiga områden ska ges på områdets språk.

3.1.2 Bedömningsprogrammets och konsekvensbeskrivningens språk

Enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning ska den projektansvarige tillstålla kontaktmyndigheten ett bedömningsprogram. Efter att ha fått kontaktmyndighetens utlåtande om bedömningsprogrammet ska den projektansvarige utreda på basis av bedömningsprogrammet och kontaktmyndighetens utlåtande konsekvenserna av projektet och dess alternativ och göra upp en miljökonsekvensbeskrivning. Den projektansvarige har enligt 10 och 11 § i språklagen rätt att tillstålla bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen till myndigheten på sitt eget språk.

Handlingarna som hänför sig till bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen kan enligt 19 § 2 mom. i språklagen också skrivas delvis på finska och delvis på svenska.

3.1.3 Information om bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen

Kontaktmyndigheten ska kungöra bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen på anslagstavlorna i kommunerna inom det område som sannolikt påverkas av projektet. Kungörelsen ska dessutom offentliggöras i elektronisk form och i åtminstone en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av projektet. Kungörelserna ska enligt 32 § 1 mom. i språklagen finnas på språket av den kommun eller de kommuner som finns inom *området som påverkas av projektet*. Information som riktas till tvåspråkiga områden eller områden med olika språk ska således ges båda språken och information som riktas till enspråkiga områden ska ges på områdets språk. Tidningsannonserna publiceras i en tidning eller tidningar som utkommer på samma språk som kungörelsen.

Kontaktmyndigheten ska se till att kommunerna och andra myndigheter reserveras möjlighet att ge utlåtande om ärendet. Enligt 27 § 3 mom. i språklagen ska en tvåspråkig myndighet eller kommun

ge sitt yttrande på handläggningsspråket och en enspråkig myndighet eller kommun får använda sitt språk i yttrandet.

Den projektansvarige och kontaktmyndigheten kan dessutom komma överens om att tillkännagivandet och hörandet ska ordnas också på något annat sätt. Den projektansvarige kan t.ex. presentera projektet för kommunens eller kommunernas invånare. Myndigheten ska också i detta fall säkerställa att information om projektet ges med iakttagande av 32 § i språklagen, t.ex. så att det vid behov ordnas tolkning, om informationen riktar sig till mottagare som använder olika språk. Myndigheten ansvarar för att informationen ges på båda nationalspråken oberoende av på vilket sätt informationsverksamheten sköts.

3.1.4 Översättning av handlingarna

Kontaktmyndigheten ska se till att det i förfarandet vid miljökonsekvensbedömning inom det område som påverkas erbjuds möjlighet att framföra åsikter. Kontaktmyndigheten ska se till att information om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning ges i tillräcklig omfattning på båda språken när effekterna av verksamheten kan uppträda i tvåspråkiga kommuner eller kommuner med olika språk. Handlingar ska i samband med informationsverksamheten översättas så att åtminstone de mest relevanta uppgifterna ges på båda språken.

Myndigheten sörjer för översättningen av handlingarna i tillräcklig omfattning. Även den projektansvarige kan sörja för att behövliga översättningar görs, varvid myndigheten står för kostnaderna. Myndigheten ansvarar dock också i detta fall för att handlingar har översatts i den omfattningen att både finsk- och svenskspråkiga har möjlighet att framföra åsikter.

3.1.5 Kontaktmyndighetens utlåtanden

Kontaktmyndigheten ger utlåtande om bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen till den projektansvarige. Utlåtandet ska enligt 19 § 3 mom. i språklagen ges på den projektansvariges språk.

Kontaktmyndigheten ska sända bedömningsprogrammet och konsekvensbeskrivningen jämte de utlåtanden som den gett om dem samt eventuella översättningar av dem till Finlands miljöcentral för kännedom. Kontaktmyndigheten ska dessutom sända sitt utlåtande om konsekvensbeskrivningen för kännedom till myndigheterna som behandlar projektet, kommunerna inom det område som påverkas av projektet och vid behov till de förbund på landskapsnivå och till andra behöriga myndigheter.

Utlåtandena sänds enligt 27 § i språklagen på finska, om inte den mottagande myndigheten är enspråkigt svensk eller mottagande kommun är enspråkigt svensk eller tvåspråkig med svenska som majoritetsspråk. Kontaktmyndigheten ska således sända utlåtandena till tvåspråkiga statliga myndigheter på finska, men till t.ex. tvåspråkiga kommuner med svenska som majoritetsspråk på svenska.

3.1.6 Kostnaderna för översättning i gränsöverskridande miljökonsekvensbedömningar

Enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömningar svarar den projektansvarige *för kostnaderna* för tillkännagivande, hörande och utredning av miljökonsekvenserna samt *för översättningar som behövs för bedömningen av gränsöverskridande konsekvenser*.

Den projektansvarige svarar således för översättningen av handlingarna när projektet kan ha gränsöverskridande konsekvenser.

I fråga om projekt, som enligt planerna ska genomföras inom Finlands territorium och där miljökonsekvensbedömningen berör ett område på både Finlands och Sveriges territorium och kostnader för översättning till svenska föranleds enbart av informationsverksamheten som sker på Sveriges territorium, svarar den projektansvarige för kostnaderna för översättningen av handlingarna. Om handlingar i gränsöverskridande miljökonsekvensbedömningar behöver översättas till svenska också för informationsverksamhet som sker på Finlands territorium svarar myndigheterna till denna del för kostnaderna för översättning.

3.2 Lag om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program

3.2.1 Beredningen av miljörapporten och information om den

Enligt lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005) ska den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program utreda och bedöma de betydande miljökonsekvenser som genomförandet av planen eller programmet och de undersökta alternativen kan antas ha samt utarbeta en miljörapport. Miljörapporten utarbetas som ett led i den övriga beredningen innan planen eller programmet godkänns.

Beredningen av planen eller programmet ska ordnas på ett sådant sätt att allmänheten har möjlighet att få information om utgångspunkterna för, syftena med och beredningen av planen eller programmet och miljörapporten samt att yttra sig i frågan. Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program ska ge information om planen eller programmet enligt 32 § i språklagen inom enspråkiga områden på områdets språk och inom tvåspråkiga områden både på finska och på svenska.

3.2.2 Samråd om utkastet till plan eller program och om miljörapporten

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program ska ge allmänheten tillfälle att ta del av utkastet till plan eller program och miljörapporten samt att yttra sig om dem. Detta sker genom att utkastet till plan eller program och miljörapporten hålls framlagda. Utkastet till plan eller program och miljörapporten ska i mån av möjlighet publiceras också i elektronisk form.

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program ska enligt 32 § i språklagen se till att utkastet till plan eller program och miljörapporten i tvåspråkiga kommuner till väsentliga delar finns framlagda på finska och svenska.

Bestämmelser om miljörapportens innehåll finns i statsrådets förordning om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (347/2005). Miljörapporten ska i tvåspråkiga kommuner finnas framlagd på båda språken så att både finsk- och språkiga på basis av den kan yttra

sig om den. Därför kan det med tanke på tillfredsställandet av informationsbehovet i allmänhet inte anses vara tillräckligt att enbart sammanfattningen av miljörapporten översätts till det andra språket. Myndigheten ska skilt för varje fall avgöra i vilken omfattning miljörapporten ska översättas så att rapportens innehåll till väsentliga delar finns på finska och svenska.

Om utkastet till plan eller program och om miljörapporten ska begäras utlåtande av andra myndigheter. På begärande och givande av yttranden tillämpas bestämmelserna i 27 § i språklagen enligt vilka en enspråkig myndighet får ge sitt yttrande på sitt språk och tvåspråkiga myndigheter ska ge sitt yttrande på handläggningsspråket.

3.2.3 Godkännande av en plan eller ett program samt information om beslutet

När en plan eller ett program godkänns ska man informera om beslutet samt lägga fram beslutet och planen eller programmet till påseende. Information om beslutet ska enligt 32 § i språklagen i tvåspråkiga kommuner ges på finska och svenska och i enspråkiga kommuner på kommunens språk.

Beslutet ska delges Finlands miljöcentral, den regionala miljöcentralen samt de myndigheter som hördes vid behandlingen av ärendet. Bestämmelserna i 27 § i språklagen tillämpas också på delgivandet av beslutet och enligt dem ska i skriftväxling mellan statliga myndigheter användas finska, om inte den mottagande eller avsändande myndigheten är enspråkigt svensk. När myndigheten informerar kommunen om beslutet ska den i skriftväxlingen använda kommunens språk, i tvåspråkiga kommuner majoritetsspråket i kommunen eller båda språken.

3.2.4 Myndigheten som svarar för översättning

I förfarandet vid bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program är *den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program* skyldig att ge information om utkastet till plan eller program och om miljörapporten. På samma sätt när information om *beslutet* ges enligt lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program svarar den myndighet som ansvarar för planen eller programmet om att information ges på finska och svenska i tvåspråkiga kommuner.

Enligt 32 § i språklagen ska det behöriga ministeriet se till att information som är väsentlig för individens liv, hälsa och säkerhet samt för egendom och miljön ges *på båda nationalspråken i hela landet*. Om det bedöms att myndighetens plan eller program har t.ex. negativa konsekvenser för kommunens miljö ska miljöministeriet sörja för att information ges även i enspråkiga kommuner både på finska och på svenska.